

uporabil za svoje delo vse važnejše vire, v katerih se dobé podatki o delovanju tega bana. Spis ni preobširen, a moramo priznati, da se je pisatelj trudil, da v tem okviru opiše vse važnejše dogodke iz življenja Bakačevega, posebno pa še iz banovanja njegovega. V prvem delu „Od rojstva Tomaževega do početka velikih napadov turških“ (1558—1590) pripoveduje pisatelj o rodovini Bakačev, o turških bojih in kako je postal Tomaž hrvaški ban. V drugem delu se opisujejo boji okoli Siska in bitka pri Sisku l. 1593., v tretjem delu pa dogodki od zmage pri Sisku do tedaj, ko je odložil Erded bansko čast (od l. 1593—1595.). V četrtem delu razpravlja pisatelj o dogodkih iz l. 1595.—1624., o turških bojih na Ogrskem, o prepirih med Matijo in Rudolfom II. ter o drugem imenovanju Erdeda za bana. Tudi pripoveduje pisatelj, kako kralj ni dal imenovanega bana ustoličiti, in kako je letá iznovič odložil to čast leta 1614. Tomaž Erded je umrl l. 1624. ter je pokopan v stolni cerkvi zagrebški, kjer ima spomenik v desni ladiji.

Mnogo dogodkov iz te dobe hrvaške zgodovine je znanih tudi Slovencem, posebno turški boji in bitka pri Sisku, ki je obsežno opisana v življenjepisu Andreja Turjaškega (Letopis Matice Slovenske za l. 1893). Le podatki, ki jih je pisatelj povzel zapisnikom hrvaškega zbora (Articuli dominorum et nobilium aliorumque Statuum et Ordinum) so deloma novi ter nam razjasnjujejo natančneje grozne skrbi in borbe, ki so jih imeli Hrvatje v tem času za obstanek svoje domovine. Le nekaj nam je omeniti pri tem opisu: Tožbe hrvaških stanov zoper vojaške zapovednike v Krajini in zoper takozvano nemško soldatesko so bile prelude. Slabo je bilo tudi tej vojski, ker ni bila oskrbljena, kakor bi bila morala biti, saj še za denar niso hoteli hrvaški plemiči dajati žita in druge hrane tej vojski iz same mržnje proti nemškim zapovednikom. Vojaki so si morali s silo iskati hrane. Sicer pa ti zapovedniki izpočetka tudi niso bili tako strašni, kakor so opisani. Malo čudno se glasé te tožbe tudi v omenjeni knjigi, ker se prepogostoma navajajo. Čudno, da pisatelj ni omenil znamenitih besed bana Bakača: „Regnum regno non praescribit leges“ (kraljestvo kraljestvu ne daje postav), dasi ga pokaže vselej kot zvestega branitelja pravic hrvaškega naroda. Te krilate besede se še danes prav pogostoma navajajo v političnih borbah med Hrvati in Mažari. Sicer pa je ta knjiga prav poučna in pripravna, da probudi v bravcu domoljubnega duha in spoštovanje do velikih in zaslužnih mož hrvaške prošlosti. Zato jo priporočamo vsem, ki radi čitajo življenjepise znamenitih mož, a posebno še mladeži, za katero imamo še vse premalo spisov iz domače zgodovine. J. Steklasa.

Poljska književnost.

V Varšavi izhajajo že več let obširno znamenito delo, čigar polni naslov je: *Encyklopedia Kościelna*, podług teologicznej Encyklopedyi Wetzera i Weltego z licznymi jej dopełnieniami, przy współpracownictwie kilkanastu duchownych i świeckich osób, wydawana dotąd przez ś. p. ks. Michała Nowodworskiego, a obecnie prowadzona dalej przez ks. Aleksandra Zarembę. Ravnokar je izšel XXIV. zvezek, obsegajoč članke: Rytual, Rzym, sakramenta, samobójstwo, Savonarola, sąd boży, sądownictwo, sceptycyzm, scholastyka, Schopenhauer, sekularyzacja i. dr. Ta zvezek šteje XII + 630 str. ter velja kakor poprejšnji 3 rublje. Treba je priznati, da je to za poljsko književnost kaj znamenito delo. Sicer ima v prvi vrsti značaj bogoslovskie knjige, vendar sega z apologetičnega stališča v vse druge znanosti, zlasti v modroslovje in zgodovino.

Dogodki na Kitajskem so zbudili tudi med Poljaki za iste živo zanimanje. Že prej je izdal E. Bard knjigo *Chińczycy u siebie*, tłumaczenie z francuzkiego, ki je izšla v dveh zvezkih kot brezplačna priloga „Gazete Polske“. Omeniti pa nam je tudi delca *Chiny i Chińczycy* od Edmunda Plauchuta, ki ga je prevel na poljski jezik neki Michałowski. Poslednje delce je izšlo kot 143. zvezek zbirke „Biblioteka dzieł wyborowych“, ki se prodajejo po 27 kr.

V tej zbirki je izšla v novem natisku v dveh zvezkih „powieść współczesna“ Maryi Rodziewiczownej z naslovom *Dewajtis*, katero je kritika pred kakimi desetimi leti zelo hvalila ter jo postavila v eno vrsto z deli H. Sienkiewicza. Srbski prevod te povesti od Nikole Minajlovića Rajka je izšel že 1896. l. v Belemgradu, pričakujemo pa tudi slovenskega. Dočim je veljal prvi natisek 2 gld., velja sedaj drugi le 1 K 8 h.

V tej zbirki je izšla še povest *Ostatny Batory*. Powieść historyczna Mikołaja Josika, ter zemljepisno delo *Przez pustynie Azyi* dra. Leona Hedina, v prevodu Viktorja Delenana.

D. Mercier je osnoval v Varšavi „Bibliotekę neo-scholastyczną“, katere je izšlo doslej že več snopičev. V tej zbirki izhajajo *Historia psychologii nowożytniej* istega pisatelja. i+a.

Ruska književnost.

Ruska književnost se je vnovič obogatila z znamenitimi deli, od katerih imenujemo danes le sledeča:

Gesse-Vartek, Ernest: *Kitaj i kitajci*. Žizn, nrayi i običaji sovremennago Kitaja. S 32 gravjurami, 114 risunkami v tekstě i kartoj kitaj-